

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu plac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego, a w granicach limitów określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego dla poszczególnych central lub zjednoczeń:

- 1) dyrektor właściwej centrali, po zasięgnięciu opinii kolegium centrali oraz Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planem terenowym, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów wynik wykazany w kwartalnych sprawozdaniach finansowych, a za podstawę rocznego odpisu wynik ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym, po dokonaniu korekt wymienionych w art. 6 ustawy oraz w § 8. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się zysk od początku roku do końca danego kwartału.

2. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu plac wykonanego w danym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli dokonane w ciągu roku wypłaty zaliczkowe przekraczają sumę funduszu zakładowego na dany rok,

kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnymi lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej niż przysługująca.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu plac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, traktuje się jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 13. W przedsiębiorstwach objętych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem ich warunków działania, przepisy uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad podziału funduszu zakładowego przeznaczanego na nagrody (Monitor Polski Nr 61, poz. 322).

§ 14. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92 i z 1960 r. Nr 22, poz. 127).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1968 r.

w sprawie zasad i trybu stosowania niektórych przepisów ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych w więzieniach i zakładach dla nieletnich.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się w więzieniach, zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich i zakładach wychowawczych podległych Ministrowi Sprawiedliwości — w zakresie i sposób określony w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przepisy rozporządzenia o stosowaniu ustawy w więzieniach i odnoszące się do więźniów dotyczą również aresztów śledczych oraz osób przebywających w areszcie.

3. Zakłady poprawcze i wychowawcze oraz schroniska dla nieletnich, określone w ust. 1, zwane są w dalszych przepisach rozporządzenia „zakładami dla nieletnich”.

§ 2. 1. W więzieniach i zakładach dla nieletnich obowiązki i uprawnienia organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, określone w art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 2 oraz art. 21 ust. 2 ustawy, są wykonywane przez organy więziennej służby zdrowia i przez lekarzy zakładów dla nieletnich.

2. Przy wykonywaniu obowiązków i uprawnień określonych w ust. 1 organy więziennej służby zdrowia i lekarze zakładów dla nieletnich działają w porozumieniu z właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 3. Przy organizowaniu szczepień ochronnych i badań (art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej udzielają pomocy na żądanie organów więziennej służby zdrowia (lekarzy zakładów dla nieletnich).

§ 4. 1. Organy więziennej służby zdrowia kierują więźniów chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną, podlegających przymusowej hospitalizacji, do szpitala (oddziału) zakaźnego przeznaczonego dla ogółu ludności, o ile niemożliwe jest umieszczenie chorego w więziennym szpitalu (oddziale) zakaźnym, a więźniów podejrzanych o chorobę zakaźną, podlegających przymusowej izolacji — do specjalnych pomieszczeń wyznaczonych w porozumieniu z terenowymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Lekarze zakładów dla nieletnich kierują wychowanków tych zakładów chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną, podlegających przymusowej hospitalizacji lub izolacji, do właściwego zakładu opieki zdrowotnej zamkniętej przeznaczonego dla ogółu ludności.

3. Do więźniów i wychowanków zakładów dla nieletnich przebywających na leczeniu w szpitalu (na oddziale) zakaźnym mają zastosowanie przepisy dotyczące ogółu leczonych w tym szpitalu (oddziale), z tym że do decydowania o potrzebie wykonania zabiegów zapobiegawczych i leczniczych oraz o wypisaniu po zakończeniu leczenia są właściwi tylko kierownicy tych zakładów. O terminie zamierzonego wypisania więźnia (wychowanka) dyrektor szpitala zawiadamia naczelnika więzienia (dyrektora, kierownika zakładu dla nieletnich).

§ 5. 1. Więźniowie oraz wychowankowie zakładów dla nieletnich chorzy na chorobę zakaźną, podlegający przymusowemu leczeniu w zakładach opieki zdrowotnej otwartej, są leczeni w ambulatoriach więzień i zakładów dla nieletnich. W czasie leczenia powinni oni być odseparowani od innych więźniów oraz wychowanków przez umieszczenie w oddzielnych pomieszczeniach.

2. W razie niemożności odseparowania w warunkach więzienia lub zakładu dla nieletnich osób, o których mowa w ust. 1, kieruje się je do właściwych zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej, przeznaczonych dla ogółu ludności.

§ 6. Transport więźnia lub wychowanka zakładu dla nieletnich do szpitala (miejsca izolacji) dokonywany jest środkami kolumny transportu sanitarnego.

§ 7. 1. Więźniowie i wychowankowie zakładów dla nieletnich, wyznaczeni do prac wymagających bezpośredniego stykania się z artykułami żywności, podlegają badaniom na nosicielstwo przed przystąpieniem do wykonania tych prac.

2. Więźniowie (wychowankowie), u których stwierdzono nosicielstwo lub podejrzenie o nosicielstwo zarazków choroby zakaźnej, powinni być niezwłocznie odsunięci od zajęć zabronionych nosicielom lub podejrzanym o nosicielstwo. Decyzję w tym zakresie podejmuje naczelnik więzienia (dyrektor, kierownik zakładu dla nieletnich).

§ 8. W razie stwierdzenia w więzieniu bądź zakładzie dla nieletnich zaniedbań w zakresie higieniczno-sanitarnym, stwarzających niebezpieczeństwo szerzenia się choroby zakaźnej, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i więziennej służby zdrowia (lekarze zakładów dla nieletnich) zwracają się do naczelnika więzienia (dyrektora, kierownika zakładu dla nieletnich) o niezwłoczne usunięcie stwierdzonych zaniedbań.

§ 9. 1. W razie wystąpienia choroby zakaźnej w więzieniu naczelnik centralnego więzienia na wniosek wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego dla miasta wyłączonego z województwa) bądź wojewódzkiego inspektora więziennej służby zdrowia — wydaje zarządzenia, mające na celu zapobieżenie epidemii.

2. W razie wystąpienia w więzieniu zakaźnej choroby odzwierzęcej zarządzenia, o których mowa w ust. 1, mogą być wydawane również na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zakładów dla nieletnich.

§ 10. Więzienna służba zdrowia jest obowiązana do współpracy ze służbą zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w zakresie zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych w więzieniach. Współpraca ta powinna polegać w szczególności na wzajemnej wymianie informacji dotyczących ognisk bądź sporadycznych zachorowań na choroby zakaźne w środowisku funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz więźniów.

§ 11. W więzieniach i zakładach dla nieletnich nie mają zastosowania przepisy art. 2 ust. 4, art. 7 ust. 3—5, art. 8 ust. 2—8, art. 9 zdanie drugie, art. 10, art. 12, art. 13 ust. 3, art. 14—19 oraz art. 22 ust. 1 ustawy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

174

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1968 r.

w sprawie zmiany granic niektórych powiatów w województwie warszawskim.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W województwie warszawskim włącza się:

- 1) z gromady Pęczki-Kozłowo w powiecie ciechanowskim kolonię Wyderka i włącza się ją do gromady Czernice Borowe w powiecie przasnyskim;
- 2) z gromady Groszki Nowe w powiecie mińskim wieś Ryczycza i włącza się ją do gromady Bojmie w powiecie siedleckim;
- 3) z gromady Serock w powiecie nowodworskim wieś Popielarze i włącza się ją do gromady Kuligów w powiecie wołomińskim;
- 4) z gromady Suchcice w powiecie ostrołęckim wieś Rososz i włącza się ją do gromady Wąsewo w powiecie ostrowskim;

5) z gromady Kuligów w powiecie wołomińskim część obszaru wsi Arciechów o powierzchni 16,24 ha i włącza się ją do gromady Serock w powiecie nowodworskim; nowa granica powiatów wołomińskiego i nowodworskiego na tym odcinku biegnie środkiem koryta rzeki Bug;

6) z gromady Rytele-Olechny w powiecie sokołowskim część obszaru wsi Grodzickie o powierzchni 76 ha i włącza się ją do gromady Zuzela w powiecie ostrowskim; nowa granica powiatów sokołowskiego i ostrowskiego na odcinku wsi Grodzickie biegnie środkiem koryta rzeki Bug.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*